

Pædagogisk-psykologisk praksis

Ny bog analyserer fortid og nutid i pædagogisk-psykologisk praksis og formulerer et kvalificeret bud på en samtidig og fremtidig praksistilgang.

I den netop udkomne ”Pædagogisk-psykologisk praksis” redegøres for forandringerne i tilgange til de pædagogisk-psykologiske opgaveløsninger gennem tiderne. Fra en vicerende tilgang i det psykologfaglige arbejde i PPR, som enkelt udtrykt er synonym med det psykometriske paradigme, til den konsultative tilgang med udspring i socialkonstruktionisme, økologisk psykologi, systemisk teori og et sociokulturelt perspektiv. Efter at forfatterne har skuet i det historiske bakspejl, orienterer de sig fra cirka midtvejs i bogen mod samtiden og fremtiden.

I bogens anden del, Pædagogisk-psykologisk praksis 2.0, samler forfatterne via empiriske og teoretiske mellemregninger fortidens tilgange i samtidens og fremtidens tredje: pragmatisk-konsultativ tilgang. Den indeholder et bestemt menneskesyn eller tilgang til forståelsen af pædagogisk-psykologiske problemstillinger. Grundpræmissen er: ”Det største forandringspotentiale ligger i at arbejde med og i barnets og den unges relationer frem for isoleret med barnet og den unge.”

Metoderne til løsning af arbejdsopgaver kan forsat være testning, supervision, observation, netværksmøder, samtaleforløb og andet. Men hvori består forskellene fra den kendte praksis, når metoderne er de samme? Det er den eksplicite vægtning af metodevalgene, som udgør forskellene. Flere observationer af sociale dynamikker med henblik på intervention på gruppe- og klasseniveau, mere netværksarbejde med børn/elever og forældre, oftere sparring med institutions- og skolepersonale samt -ledelse og endelig øget organisationsarbejde og -samarbejde.

Bogen gennemgår detaljeret forskellige metodiske fremgangsmåder, som psykologer inden for det pædagogisk-psykologiske praksisfelt kan benytte i den pragmatisk-konsultative tilgang. Særligt i et af kapitlerne, hvor psykologen beskrives som hverdagslivsforsker, præsenteres og gennemgås metoder med

udgangspunkt i en case, fx situationel analyse, som udspringer af grounded theory. Der gøres også en del ud af observationsmetoder, som kan benyttes i forsøget på at afdække dobbeltheden i samspillet mellem personlige bevæggrunde og sociale sammenhænge i børne- og elevfællesskaber.

Modsætningsfuld praksis

I bogens anden halvdel behandles ligeledes fire modsætningspar, som er indlejret i pædagogisk-psykologisk praksis: individ versus fællesskab, ressourcetænkning versus patologisering, psykologen som ekspert eller konsulent samt psykologens nærhed versus distance i forhold til samarbejdspartnere.

Kapitlet vil formentlig falde i mange nyuddannede og nyanstattede psykologers smag, når dilemmaer og kommunale krydspres igennem arbejdsdagen melder deres ankomst. Der er inspiration at finde til at arbejde med forståelsen af de nævnte modsætningspar, hvis man fx under supervision i autorisationsøjemed får behov for at begrebsliggøre, graduere og reflektere over dilemmaer og krydspres tematisk.

Forfatterne formår at gennemgå og formidle en mangfoldighed af teoretiske perspektiver og empiriske forskningsfund relateret til national og international pædagogisk-psykologisk praksis, så den fremskrevne pragmatisk-konsultative tilgang fremtræder pålidelig. Tillige forekommer den at være betagende brugbar at anvende til håndtering af det kildevæld af interesser, som kendetegner det kommunale arbejde med pædagogisk-psykologiske udfordringer anno 2015. Prognosen for bogens fremtidige nytteværdi er endog endnu bedre.

Bogen henvender sig især til faggrupper i PPR, til psykologistuderende og øvrige studerende og faggrupper, som håndterer pædagogisk-psykologiske udfordringer. ■

Henrik Eriksen

BOGDATA

Thomas Szulewicz og Lene Tanggaard: ”Pædagogisk-psykologisk praksis – mellem psyometri, konsultation og inklusion”. Hans Reitzels Forlag, 2015. 284 sider, 300 kr.